

3. Дегтяренко, В.Н. Основи логістики і маркетингу / В.Н. Дегтяренко. - Ростов-на-Дону: РГАС, 2005. – 329 с.

4. Залманова М.Є. Логістика / М.Є. Залманова. - Саратов: Саратов. держ. техн. ун-т, 2006. - 168 с.

5. Зиннуров Н.Р. Стратегическое маркетинговое планирование и управление на предприятии / Н.Р. Зиннуров. - М.: Изд-во МАИ, 2009. – 229 с.

6. Костоглодов, Д.Д. Розподільна логістика / Д.Д. Костоглодов, Л.М. Харисова. - М.: Експертне бюро, 2007. – 199 с.

7. Stock J., Lambert D. and Ellram L. (1998) Fundamentals of Logistics Management. Paperback – International Edition, June 1, 1998.

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ПОТОКІВ В ЛОГІСТИЧНІЙ СИСТЕМІ

*Пантелеева М. М., Бондаренко А. В., студент
Науковий керівник: Ачкасова Л. М., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У логістичній системі є безліч різних потоків, які поділяються на основний їм являється матеріальний та допоміжні потоки — інформаційні, фінансові, сервісні та інші (трудові, транспортні тощо). Ці потоки пов'язані між собою, один потік формується за допомогою іншого і може бути тісно пов'язаний з третім потоком.

Необхідність формування потоків в логістичній системі роздрібного торгового підприємства визначається двома обставинами: по-перше - управління, підвищення ефективності економічного потоку; по-друге - ринкові умови, господарювання визначаються, як самостійний об'єкт управління ефективністю формування і використання капіталу [1].

Виділимо і розглянемо кілька, можливих, підходів до формування потоків в логістичній системі. Перший основний підхід формування логістичних систем є традиційний (класичний). Традиційний підхід означає перехід від часткового до загального (індукція). Формування системи і потоків в ній, при такому підході, до цього процесу відбувається шляхом злиття її компонентів, що розробляються окремо. На першому етапі визначаються цілі функціонування окремих підсистем. На другому етапі аналізується інформація, необхідна для формування окремих підсистем. І, нарешті,

на третьому етапі формуються підсистеми, які в сукупності утворюють працездатну систему. Таким чином, традиційний підхід, коли результат діяльності всієї системи виходить як наслідок об'єднання діяльності окремих елементів (ланок), кожен з яких переслідує свою власну приватну мету, називається індуктивним [2].

Наступний основний і часто використовуваний підхід — це системний підхід. На відміну від класичного системний підхід передбачає послідовний перехід від загального до конкретного, коли в основі розгляду лежить кінцева мета, заради якої створюється система. Він реалізується в 4 етапи:

1) визначається і формулюються цілі функціонування потоків в цілому;

2) на підставі аналізу мети функціонування та обмежень зовнішнього середовища визначаються вимоги, яким повинна задовольняти система;

3) на базі цих вимог формуються орієнтовно деякі підсистеми;

4) аналіз різних варіантів, вибір підсистем і організація їх в єдину систему (синтез системи).

Системний підхід означає, що кожна система є інтегрованим цілим навіть тоді, коли вона складається з окремих роз'єднаних підсистем. Системний підхід дозволяє побачити досліджуваній об'єкт як комплекс взаємопов'язаних підсистем, об'єднаних спільною метою: розкрити його інтегративні властивості, внутрішні і зовнішні зв'язки.

Далі розглянемо процесний підхід, його застосування в організації потоків і зокрема матеріальних, дає можливість поділу завдань і інформації між структурами, розподілу відповідальності і повноважень менеджерів, що дозволяє цілеспрямовано покращувати окремі елементи в єдиній системі інформаційних, матеріальних і фінансових потоків.

Процесний підхід був розроблений і застосовується з метою створення горизонтальних зв'язків в організаціях. Підрозділи і співробітники, залучені в одному процесі, можуть самостійно координувати роботу в рамках процесу і розв'язує виникаючі проблеми без участі вищого керівництва. Процесний підхід до управління дозволяє більш оперативно вирішувати виникаючі питання і впливати на результат.

Процесний підхід передбачає наявність ключових елементів, без яких він не може бути впроваджений в організації.

До ключових елементів відносяться:

- Вхід процесу;
- Вихід процесу;
- Ресурси;
- Власник процесу;
- Споживачі і постачальники процесу;
- Показники процесу.

Входами процесу є елементи, що зазнають зміни в ході виконання дій. Як входів процесний підхід розглядає матеріали, обладнання, документацію, різну інформацію, персонал, фінанси та ін.

Виходами процесу є очікувані результати, заради яких вдаються до дій. Виходом може бути як матеріальний продукт, так і різного роду послуги або інформація.

Ресурсами є елементи, необхідні для процесу. На відміну від входів, ресурси не змінюються в процесі. Такими ресурсами процесний підхід визначає обладнання, документацію, фінанси, персонал, інфраструктуру, середу та ін.

Власник процесу - процесний підхід вводить це поняття як одне з найголовніших. У кожного процесу повинен бути свій власник. Власником є людина, що має в своєму розпорядженні необхідну кількість ресурсів і відповідає за кінцевий результат (вихід) процесу.

Показники процесу необхідні для отримання інформації про його роботу і прийнятті відповідних управлінських рішень. Показники процесу це набір кількісних або якісних параметрів, що характеризують сам процес і його результат (вихід)[3].

За рахунок того, що процесний підхід створює горизонтальні зв'язки в роботі організації, він дозволяє отримати ряд переваг. Основними перевагами процесного підходу є:

- Координація дій різних підрозділів в рамках процесу;
- Орієнтація на результат процесу;
- Підвищення результативності та ефективності роботи організації;
- Прозорість дій по досягненню результату;
- Підвищення передбачуваності результатів;
- Виявлення можливостей для цілеспрямованого поліпшення процесів;
- Усунення бар'єрів між функціональними підрозділами;
- Скорочення зайвих вертикальних взаємодій;

- Виняток незатребуваних процесів;
- Скорочення тимчасових і матеріальних витрат.

І так у нас виходить, що процесний підхід є найкращим з розглянутих нами підходів. Процесний підхід є більш гнучким у плані опису моделювання, так як передбачає різні рівні деталізації (декомпозиції) процесів в потоках логістичної системи. На практиці процесний підхід, при оптимізації, всередині одного елементу виділяють підпроцеси нижчого рівня. Об'єднання декількох елементів в логічний ланцюжок, де виходи одних є входами інших і являються інтеграцією елементів.

Для наочного прикладу ми створили таблицю, яка допоможе нам побачити відмінності описаних раніше підходів і побачити переваги і недоліки кожного з підходів. Для критеріїв оцінки ми обрали основні принципи створення логістичних систем. Тому що логістична система характеризується потоками (матеріальні інформаційні, фінансові та інші), які мають свої особливості.

Таблиця 1 — Аналіз підходів до формування потоків

Критерії оцінки	Підходи		
	Традиційний	Системний	Процесний
Оптимальність	Немає	Немає	Існує
Адаптивність	Немає	Вимагає великих витрат, так як підхід є послідовним, і можливо будуть потрібні зміни в інших підсистемах	Існує
Інтеграція	Дуже слабка (Практично відсутня)	Існує	Існує
Можливість формування при неоднозначності	Немає	Немає	Існує
Оперативність	На низькому рівні	На недостатньо високому рівні	На достатньо високому рівні
Додаткові необхідні елементи	Необхідне створення додаткових служби	Відсутність конфліктів між цілями окремих підсистем і цілями всієї системи	Для застосування даного підходу потрібно системність і послідовність

Література.

1. Бухтиярова Т.И. Подходы и принципы построения логистической системы розничного торгового предприятия [Електронний ресурс] / Т.И. Бухтиярова, Е.В. Федорова Режим доступу: <https://www.science-education.ru/pdf/2012/5/264.pdf>

2. Индуктивный и дедуктивный подходы к формированию системы управления материальными потоками. Учебно-методический проект [Электронный ресурс] Режим доступа: <http://learnlogistic.ru>

3. Процессный подход <http://learnlogistic.ru/induktivnyj-i-deduktivnyj-podxody-k-formirovaniyu-sistemy-upravleniya-materialnymi-potokami/>
Менеджмент качества © КРМС 2007-2018 Режим доступа: <http://www.kpms.ru>

4. Левкин Г.Г. Основы логистики. [Электронный ресурс] / Г.Г. Левкин Режим доступа: <https://econ.wikireading.ru/4818>

5. Чабан Е.А. Принципы формирования логистического процесса управления промышленными предприятиями / Е. А. Чабан. - Рівне: Вісник УДУВГП - 2003. – Вип. 1 (20). – С. 631-635.

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГУ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Рубанова О. О., студент

Науковий керівник: Криворучко О. М., д. е. н., професор

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Перехід економіки України на інноваційну модель розвитку вимагає принципово нових підходів до формування кадрової політики підприємств. Проте на нинішньому етапі усвідомлення необхідності розробки кадрової стратегії підприємств із врахуванням сучасних умов господарювання не є достатньо розповсюдженим. Такі чинники українського ринку праці як: нерівномірність розподілу спеціалістів за галузями, виникнення труднощів залучення персоналу необхідної кваліфікації до роботи на підприємстві та, як наслідок, загострення конкурентної боротьби серед роботодавців обумовлюють необхідність впровадження системи маркетингу персоналу.

Питання маркетингу персоналу розглядаються в роботах вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема Архипової В.А., Балабанової Л.В., Богданової О.Л., Галмена М., Дуракової І.Б., Захарова Д.К., Кибанова А.Я., Савенкової Т.І, Семеркової Л.М., Томілова В.В. та ін. Проте сьогодні відсутні дослідження з проблем управління персоналом та маркетингу. Саме тому ґрунтовне дослідження аспектів формування системи маркетингу персоналу підприємства з врахуванням особливостей розвитку національної економіки та українського суспільства є актуальним.